

τ' ἀγοριολούλουδα τοῦ φθινοπώρου
ψιθυρίζουν ἀπαλά:
Πόσο μού εἶναι ἀγαπημένο
κάθε τι πού πεθαίνει.

ΓΙΟΣΑΝΟ ΑΚΙΚΟ
(ποιήτρια, 1878—1942)

1

Μικρὴ εἶναι ἡ ἀνοιξη:
γιατὶ λοιπὸν θὰ γινόταν

νὰ τὴ νομίζουμε ἀθάνατη;
Γυρεύω τὰ γεμάτα μου στήθη
μὲ τὰ χέρια μου.

2

Οὔτε καμέλια οὔτε δαμάσκηνο
γιὰ μένα οὔτε λευκὸ λουλούδι.
Τῆς δαμασκηνιας τὸ λουλούδι
ἔχει τὸ χρῶμα
πού δὲ ρωτᾶει γιὰ τὶς ἀμαρτίες μου.

Μετάφρ. ΦΑΝΗ ΚΟΚΚΑΛΗ

ΑΡΑΒΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

ΝΤΖΑΜΙΑ (7ος αἰ.)

ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΣΗ

Μοῦ ἔχετε πει κι οἱ δυὸ πὼς στὴν Τάμμα βρί-
σκεται ἡ Λαυλά μου
μέχρι τὰ πλοῖα τοῦ καλοκαιριοῦ νὰ ῥθοῦν ἐκεῖ
νὰ ρίξουν ἀγκυρα.

Ἄλλὰ νὰ πού κύλησαν οἱ μῆνες τοῦ καλοκαι-
ριοῦ.
Γιατὶ λοιπὸν ἐξορία τὴν παίρνει ἀπὸ σπῆτι σὲ
σπῆτι μακριά;

ΚΟΥΤΧΑΓΙΡ (8ος αἰ.)

«ΤΕΛΕΤΤΑΙΑ ΕΚΜΤΣΤΗΡΕΤΣΗ»

Μπροστὰ στὸν τάφο της σταματᾶει τὸ ἐξαν-
τλημένο μου ζῶο.
Εἶπα: «Ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ πάνω σου»... Τὰ
δάκρυα μου κυλοῦσαν.

Ὅταν ἦσαν ζωντανή, ἔκλαιγα πού ἔλειπες μα-
κριά μου,
ἀλλὰ σήμερα εἶσαι πιὸ μακριά καὶ λείπεις πιὸ
πολύ.

Μετάφρ. ΓΩΓΩ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΝΤΟΥΛ - ΡΟΥΜΜΑΧ (μέσα 8ου αἰ.)

ΠΟΣΟ ΕΙΝΑΙ ΑΣΧΗΜΟΣ!

Στὸ πρόσωπο τοῦ Μάγια μερικὰ σημάδια ὀ-
μορφιάς,
ἀλλ' ἂν ἡ ἀσκήμια εἶναι κάτω ἀπὸ τὰ ρούχα,
φαίνεται.

Ἄν δὲν βλέπεις τὸ νερὸ μὲ τὴ γεύση τῆς σήψης
νὰ σοῦ παρουσιάζεται μ' ὄψη καθαρή καὶ διά-
φανη;

Ὡ ματαιότητα αὐτῶν τῶν στίχων πού θορυβεῖ
κι ἐπαινεῖ τὸν Μάγια
χωρὶς νὰ μπορῶ νὰ τραβήξω τὴν καρδιά μου
ἀπὸ τὴν πλάνη.

Η ΑΤΡΑ

Ὅταν σηκώνεται ἡ αὔρα καὶ φυσᾶει πλάι

στὴν ἀγαπημένη μου, κάνει τὴν καρδιά μου νὰ
σκιρτάει.

Ἄπὸ τὰ μάτια μου κάνει τὸ πάθος νὰ κυλᾶνε
δάκρυα,
γιατὶ ὁ καθένας ἀγαπᾷ τὸν τόπο τῆς ἀγαπημέ-
νης του.

Μετάφρ. ΑΛΙΚΗ ΑΣΒΕΣΤΑ

ΑΜΠΟΥ ΝΟΒΑΣ (ἀρχές 9ου αἰ.)

ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΜΕΝΟΙ

Αὐτοὶ πού λοξοδρομήσαν στὸ δρόμο τοῦ κακοῦ,
δὲ μποροῦν νὰ ξεφύγουν ἀπ' τὰ ὀλέθρια τους
λάθη
ἂν δὲν εἶναι μιὰ φωνή, βαθιὰ ἀπὸ μέσα τους,
δίκαιος κριτὴς νὰ ψέγει τὴ ζωὴ τους.

ΧΑΡΑΓΜΕΝΟ

Σ' ΕΝΑ ΔΑΧΤΥΛΙΑΙ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΗ

Τὸ ἀμάρτημά μου φανερώθηκε ἔτσι μεγάλου
πού ἔναι

ὅμως ἀμέσως, Κύριέ μου,
τὸ ἔβαλα κοντὰ στὴν εὐσπλαχνία αὐτὴ
πού εἶναι ἡ δική σου, καὶ κοίταξα:
πιὸ μεγάλη ἢ εὐσπλαχνία σου.

ΕΛΕΝΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΤΟ ΧΑΛΙΦΗ

Ἄν κάποτε σοῦ εἶχαμε πει σωστοὺς ἐπαίνους,
δὲν εἶσαι ὅπως σ' εἶπαμε, ἀλλὰ πολὺ κατώτερος.

Κι ἂν μιὰ μέρα τὰ λόγια μας πλέξαν ἐγκώμιο,
γιὰ κάποιον ἄλλο, ἐσένα περιγράφαμε.

Μετάφρ. ΑΛΙΚΗ ΑΣΒΕΣΤΑ

ΑΜΠΟΥΛ - ΚΑΣΙΜ ΑΛ - ΧΑΜΠΙ (1909-34)

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Αὐτὴ ἡ ζωὴ εἶναι μιὰ καθάρα,
μιὰ κιθάρα τοῦ Θεοῦ
κι αὐτοὶ πού τραβοῦν στὶς μέρες

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 50